



تحت تدای قرار گرفتن برای یک مرض روانی



این جزوه به شما در مورد حقوق شما و در صورتی که تحت تدای برای مرض روانی قرار گیرید، آنچه را که می توانید انتظار داشته باشید معلومات میدهد.

معلومات بیشتر

معلومات این جزوه در رابطه با قوانینی است که در قانون صحت روانی مصوبه 2014 توضیح گردیده است. معلومات در مورد این قانون در جزوه های ذیل خلاصه شده است:

- ارجاع شدن به یک متخصص امراض روانی برای معاینه
- حکم تدای داخل بستر
- حکم تدای در جامعه
- معلومات برای مریضان داوطلب
- تحت تدای یک مرض روانی قرار داشتن
- معلومات برای افراد حمایت شخصی
- افراد تعیین شده: چگونه تعیین کرد و این به چه معنا است.

جزوه های دیگر از موسسات زیر در دسترس است:

- دادگاه صحت روانی
- خدمات حمایتی صحت روانی
- مرکز قانون صحت روانی

برای معلومات بیشتر در مورد قانون صحت روانی مصوبه 2014 و منابع دیگر از وب سایت کمیسیون صحت روانی: www.mhc.wa.gov.au بازدید کنید و یا به شماره تلفون (08) 6272 1200 زنگ بزنید.

This document can be made available in other languages and alternative formats on request.

تداوی چیست؟

تداوی را که شما از خدمات صحت روانی دریافت می‌دارید " تداوی روانی" است که می‌تواند شامل دوا، تداوی با شوک برقی، تداوی عاجل روانی و مراقبت های دیگر صحتی گردد.

به عنوان مریض این حق شماست که بهترین تداوی ممکن را دریافت دارید. متخصص امراض روانی و دیگر اعضای گروه تداوی در مورد گزینه های تداوی با شما صحبت خواهد کرد. شما در طرح تداوی خود، حمایت و مرخصی از شفاخانه دخیل خواهید بود و موافقت شما همیشه خواسته میشود.

آیا میتوان شما را بدون موافقت تان تداوی کرد؟

اگر شما یک مریض داوطلب هستید نمیتوان هیچگونه تداوی را به شما بدون موافقت آگاهانه شما(یا موافقت آگاهانه فردی که میتواند به نمایندگی از شما تصمیم بگیرد) داد. موافقت آگاهانه به این معنا است که تمام معلومات را که شما خواسته اید و ضرورت دارید به شما داده شده است و شما کاملاً تصمیم خود به موافقت به تداوی را می فهمید.

اگر تداوی روانی ضروری باشد تا زندگی شما را حفظ کند و یا از وارد کردن آسیب جدی جسمی به خود شما و یا شخص دیگر جلوگیری کند، درین صورت ممکن است تداوی بدون رضایت شما داده شود. به این، تداوی روانی اضطراری میگویند.

اگر شما مریض اجباری هستید (تحت حکم تداوی در شفاخانه یا حکم تداوی در جامعه) ممکن است بدون موافقت، تحت تداوی قرار گیرید، ولی با انهم رضایت شما خواسته میشود.

اگر از تداوی خود را ناراضی هستید چه کاری می توانید انجام دهید ؟

شما باید با صحبت کردن با تیم تداوی خود و بحث در مورد گزینه هایی که دارید شروع کنید.

اگر شما یک مریض داوطلب هستید می توانید خود شما تصمیم بگیرید که چه تداوی را میخواهید بپذیرید. شما می توانید از یک متخصص امراض روانی دیگر نظر دوم بخواهید، اگر این به تصمیم گیری شما کمک میکند.

اگر یک مریض اجباری هستید شما هم می توانید از متخصص امراض روانی خود و یا سرمتخصص امراض روانی بخواهید که ترتیب آنرا بدهد که نظر دوم بخواهید. متخصص امراض روانی مستقل شما را معاینه کرده و نظر خود را به صورت کتبی ارائه میکند. متخصص امراض روانی باید این را در نظر بگیرد، اما موظف نیست که از نظر دوم پیروی کند.

بعد از گرفتن نظر دوم شما باز هم میتوانید از متخصص امراض روانی خود و یا سرمتخصص امراض روانی بخواهید که ترتیب آنرا بدهد که یک نظر اضافی دیگر را بخواهد، اما این ممکن است رد گردد.

اگر شما هنوز هم ناراضی هستید، می توانید از سرمتخصص امراض روانی بخواهید که کیس شما را مورد توجه قرار دهد. سرمتخصص امراض روانی ممکن است از متخصص امراض روانی بخواهد یا نخواهد که تصمیم در باره تداوی را مورد تجدید نظر قرار دهد.

تداوی طبی (برای صحت جسمی شما)

زمانی که مریض هستید، شما میتوانید به هر تداوی که ضرورت داشته باشید موافقت کنید. اگر شما نمیتوانید که موافقت دهید، کسی دیگری که اجازه دارد که به نمایندگی شما تصمیم بگیرد، میتواند موافقت کند. اگر شما یک مریض اجباری در شفاخانه هستید و به تداوی عاجل طبی نیاز دارید داکتر شما ضرورت ندارد که موافقت شما را برای تداوی بگیرد، اما وی بعداً باید به سرمتخصص امراض روانی اطلاع بدهد.

اگر شما یک بیمار اجباری در شفاخانه هستید، ممکن است به شما مرخصی داده شود که به شفاخانه دیگر برای تداوی بروید. در حالی که در مرخصی هستید هنوز هم شما یک مریض اجباری میباشید و باید به برنامه تداوی ادامه دهید و هنگامی که مرخصی به پایان می رسد برگردید.

تداوی با شوک برقی (ECT) therapy (Electroconvulsive)

ECT یک نوع تداوی برای چندین نوع مرض روانی است. اگر دواهای شما وضعیت صحتی شما را بهبود نه بخشید و یا اگر مرض شما بسیار جدی است متخصص امراض روانی شما ممکن است ECT برای شما توصیه کند.

محدودیت های در مورد کاربرد ECT وجود دارد که قرار ذیل اند:

- ECT به افرادی که زیر 14 سال اند داده نمیشود
- ECT را میتوان به طفل مریض داوطلب (14 – 17 ساله) با موافقت وی داد و یا اگر نمی توانست که آگاهانه موافقت کند، با موافقت والدین یا سرپرست وی داده شده میتواند. تأیید دادگاه صحت روانی نیز ضرورت است.
- ECT را میتوان به مریض داوطلب بالغ (18 ساله یا بیشتر) با موافقت وی داد و یا اگر نمی توانست که آگاهانه موافقت کند به موافقت شخصی که میتواند به نمایندگی از مریض موافقت کند مثلاً سرپرست، داد.
- ECT را فقط در صورتی میتوان به مریض اجباری داد که دادگاه صحت روانی تأیید کند.
- در صورتی که تأیید دادگاه صحت روانی برای دادن ECT لازم باشد، متخصص امراض روانی شما یک درخواست کتبی را به دادگاه میدهد و دادگاه کیس شما را مورد بررسی مجدد قرار میدهد.
- اگر شما مریض اجباری بالغ هستید و ECT ضرورت است تا حیات شما را نجات دهد و یا از وارد کردن آسیب جسمی شدید به خود شما و یا شخص دیگر جلوگیری کند درین صورت تأیید دادگاه برای دادن ECT لازم نیست. اما درین صورت سر متخصص امراض روانی باید دادن ECT را تأیید کند.